

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/78/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6223010025
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6223010025.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Štefana Juháasa, v trestnej veci odsúdeného A. C. pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 27. júna 2023, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10Nt/3/2023 zo dňa 26.05.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. C. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 10Nt/3/2023 zo dňa 26.05.2023 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného A. C., na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 10T/53/2018, keď nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 26.05.2023 sťažnosť, ktorej písomné dôvody okresnému súdu predložil prostredníctvom ustanoveného obhajcu dňa 21.06.2023. V písomných dôvodoch predložených obhajcom uviedol, že navrhuje vykonať výsluch G. S. a P. X., ktoré mali byť prítomné na domovej prehliadke dňa 28.09.2017. V súvislosti s navrhovaným výsluchom odsúdený predložil uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 507/2022 zo dňa 27.09.2022, kde v bode 18 a 19 odôvodnenia uviedol, že bolo potrebné pri výsluchu svedkyne G. S. vynaložiť adekvátne úsilie, aby skutkové závery z pôvodného konania, mohli byť jej výsluchom pri povoľovaní obnovy konania voči odsúdenému spochybnené. Zároveň odsúdený navrhol vykonať rekonštrukciu domovej prehliadky zo dňa 28.09.2017 a predložil list vlastníctva č. XXX v k. ú. K. C., snímku z katastrálnej mapy parcely registra E, k. ú. K. C. č. XX, z ktorých je podľa názoru odsúdeného zrejme, že nie je vlastníkom nehnuteľností, na ktorých sa malo streliivo nájsť. Mal za to, že vykonaním vyššie uvedených dôkazov, v spojení s prečítaním znaleckého posudku kriminalistického a expertízneho ústavu PZ č. ČEZ PPZ KEU SL EXP 2017/2977, mohol mať súd preukázanú existenciu dôkazov, ktoré odôvodňujú rozhodnutie súdu o povolení obnovy konania. Ďalej zdôraznil, že Trestný poriadok pre povolenie obnovy konania nevyžaduje istotu iného rozhodnutia o otázke viny alebo trestu uloženého pôvodným rozhodnutím, ale súd má v konaní o povolení obnovy konania iba skúmať, či môže nový dôkaz odôvodniť vo veci iné rozhodnutie, avšak podľa odsúdeného závery takého preskúmania v odôvodnení napadnutého uznesenia absentujú.

V ďalšej časti sťažnostných dôvodov argumentoval tým, že okresný súd konal v rozpore s princípom rovnosti, zakotveného v čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky tým, že odmietol vykonať výsluch ním navrhnutých svedkov, pretože výpoveď týchto svedkov by bola minimálne spôsobilá odstrániť rozpory v skutkových zisteniach v pôvodnom súdnom konaní. Odsúdený poukázal aj na skutočnosť, že v zápisnici nebola zaznamenaná skutočnosť, že G. S. a P. X. neboli prítomné pri domovej prehliadke, preto podľa odsúdeného nebola domová prehliadka vykonaná v súlade s Trestným poriadkom a takto

získané dôkazy boli nezákonné a nemohli byť použité v pôvodnom konaní voči odsúdenému. Na základe uvedených skutočností odsúdený navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a sám rozhodol o povolení obnovy konania, resp. aby zrušil napadnuté uznesenie a nariadil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle tohto ustanovenia dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného A. C. nebola dôvodne podaná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky obnovy konania v zmysle obsahu ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že napadnuté uznesenie obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle Trestného poriadku, pričom okresný súd svoje rozhodnutie aj dostatočným spôsobom v intenciách ustanovenia § 176 ods. 2 Trestného poriadku zdôvodnil.

Po oboznámení sa s predloženým spisovým materiálom krajský súd zistil, že odsúdený A. C. bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/53/2018 zo dňa 07.01.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/41/2019 zo dňa 17.04.2019 uznaný vinným zo súbehu zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. O obnovu konania vo vyššie uvedenej trestnej veci odsúdený požiadal podaním doručeným okresnému súdu dňa 21.06.2023.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V zmysle hypotézy uvedenej v právnej norme je súd povinný povoliť obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, ak:

- existujú nové skutočnosti a dôkazy,
- tieto nové skutočnosti alebo dôkazy boli súdu skôr neznáme,
- tieto skutočnosti a dôkazy by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Úlohou obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je náprava skutkových väd právoplatného rozhodnutia v prípade, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy spochybňujúce doterajšie skutkové zistenia a rozhodnutia prijaté na ich podklade. Záver o tom, či existencia nových skutočností alebo nových dôkazov je spôsobilá odôvodniť iné než pôvodne právoplatné rozhodnutie, môže súd ustáliť len porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov s dôkazným významom novotvrdených skutočností alebo novovykonaných dôkazov, a to v rozsahu ust. § 2 ods. 12 Trestného poriadku, ktorý postup nie je v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 2 ods. 19 Trestného poriadku.

V konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať, či sa súd v základnom konaní vysporiadal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či sa nedopustil procesných chýb a podobne. Zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia sa v konaní o obnove konania nepreskúma. V zmysle skôr uvedeného

povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy je skúmať správnosť právoplatného rozsudku v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v základnom konaní. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu je krajský súd toho názoru, že okresný súd v posudzovanom prípade postupoval dôsledne a vykonaným dokazovaním si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie o zamietnutí návrhu odsúdeného, ktorým sa domáhal obnovy konania. Výrok o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania tak zodpovedá stavu veci a zákonu, pričom konanie, ktoré rozhodnutiu súdu predchádzalo, bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne rozviedol, z akých dôvodov nemohol vyhovieť návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, pričom krajský súd sa s týmto odôvodnením v plnej miere stotožnil a v podrobnostiach naň odkazuje.

Aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti a nepredložil žiadne nové dôkazy takej kvality, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom odsúdeného. Sťažnostný súd zároveň zdôrazňuje, že v konaní o povolení obnovy nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia vydaného v základnom konaní či naprávať prípadné procesné pochybenia súdu.

Vzhľadom k tomu, že okresný súd prejednávanej veci venoval náležitú pozornosť zostáva krajskému súdu len akcentovať správnosť záverov okresného súdu a k sťažnostným námietkam odsúdeného uviesť, že odsúdený skutočnosťami uvádzanými v tomto konaní sleduje prehodenie už ustáleného dôkazného stavu v jeho trestnej veci vo svoj prospech, čo je v intenciách jeho obhajoby prípustné a legálne, ale po právoplatnosti jeho odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť obnova konania ako inštitút mimoriadneho opravného prostriedku. Odsúdený tvrdil, že veci nájdené pri domovej prehliadke sa nenašli v objektoch, ktoré vlastní, ale na celkom inom mieste, pričom porušenie zákona vzhliadol predovšetkým pri domovej prehliadke. Žiadal preto vypočuť svedkov G. S. a P. X.. Správne však postupoval okresný súd, keď výsluch uvedených svedkov odmietol. Okresný súd v napadnutom uznesení jasne, presvedčivo a v podrobnostiach rozviedol dôvody, pre ktoré výsluch navrhnutých svedkov odmietol, s ktorými dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu stotožnil a na tieto odkazuje. Neušlo však pozornosti krajského súdu, že odsúdený už v minulosti podal návrhy na povolenie obnovy vyššie uvedeného konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš, s ktorým sa okresný súd vysporiadal tak, že uznesením sp. zn. 3Nt/4/2020 zo dňa 14.09.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Tos/121/2020 zo dňa 19.11.2020 a uznesením 3Nt/13/2021 zo dňa 09.05.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tos/63/2022 zo dňa 11.07.2022 návrh odsúdeného zamietol, keď nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Navyše uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Tos/121/2020 zo dňa 19.11.2020 bolo na základe podanej ústavnej sťažnosti odsúdeným, preskúmané Ústavným súdom Slovenskej republiky, keď v uznesení sp. zn. I. ÚS 507/2022 zo dňa 27.09.2022 vyslovil, že nenašiel medzi namietaným porušením práv odsúdeného a napadnutým postupom krajského súdu a jeho uznesením žiadnu príčinnú súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti mohol reálne dospieť k záveru o porušení odsúdeným namietaných práv, preto ústavnú sťažnosť odsúdeného, ako zjavne neopodstatnenú odmietol. Žiada sa dodať, že už v rámci predchádzajúcich konaní o povolení obnovy konania na okresnom súde odsúdený navrhoval vypočuť svedkov, ktorých výsluch navrhol aj v prebiehajúcom povoľovacom konaní, rovnako namietal zákonnosť domovej prehliadky a spochybnil svoje vlastnícke právo k pozemkom, na ktorých sa domová prehliadka realizovala. Odsúdeným uvádzané dôvody sú preto v tejto časti len opakovaním dôvodov uvádzaných v pôvodných povoľovacích konaniach, vedených na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 3Nt/4/2020 a sp. zn. 3Nt/13/2021. Je potrebné zdôrazniť, že so všetkými námietkami a dôvodmi uvádzanými odsúdeným sa tak okresný ako i krajský súd dôsledne vysporiadali už v pôvodných povoľovacích konaniach.

Skutkové okolnosti prejednávanej veci a vina odsúdeného boli v pôvodnom konaní starostlivo ustálené na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, kde boli vykonané všetky dôkazy, ktoré navrhla obžaloba ako aj obhajoba (vrátane znaleckého posudku kriminalistického a

expertízneho ústavu PZ č. ČEZ PPZ KEU SL EXP 2017/2977, listu vlastníctva č. XXX v k. ú. K. C., mapy parcely registra E, k. ú. K. C. č. XX a zápisnice z domovej prehliadky s fotodokumentáciou). Pokiaľ odsúdený v základnom konaní disponoval ďalšími dôkazmi, mal takéto dôkazy označiť a domáhať sa ich vykonania na hlavnom pojednávaní, čo však nespravil. Svedkyňa P. X., ktorú navrhol vypočuť odsúdený, už bola vypočutá na hlavnom pojednávaní dňa 28.11.2018 a odsúdený nemal pripomienky k tomuto dôkazu a ani v rámci dokazovania na verejných zasadnutiach nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti. Zároveň svedkyňa G. Pasiarová bola vypočutá na verejnom zasadnutí dňa 14.09.2020 a táto potvrdila, že bola účastná domovej prehliadky u odsúdeného, pričom to, že išlo o obydlie odsúdeného nemožno na základe vykonaného dokazovania spochybníť. V zhode s názorom okresného súdu krajský súd akcentuje, že opätovné vykonanie navrhnutých dôkazov a výsluch uvedených svedkov ku skutočnostiam, ktoré už boli v základnom konaní jednoznačne ustálené, by nepriniesol nič nové a takto zistené skutočnosti rozhodne nemožno považovať za také skutočnosti, ktoré by mohli odôvodniť iný výrok rozhodnutia o vine či treste odsúdeného, ako to má na mysli ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Aj krajský súd je toho názoru, že odsúdený neuviedol žiadnu novú skutočnosť a nepredložil žiadny nový dôkaz takej kvality, ktorý by bol dôvodným pre zákonom prípustný zásah do pôvodného právoplatného súdneho rozhodnutia a bol zo zákonných hľadísk dostačujúci pre povolenie obnovy konania. Pokiaľ by aj jeho argumentácia bola právne významnou, krajský súd zdôrazňuje, že v konaní o povolení obnovy nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia vydaného v základnom konaní či naprávať prípadné procesné pochybenia súdu.

Pokiaľ odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania argumentoval tým, že skutok nespáchal, krajský súd konštatuje, že vina odsúdeného bola v pôvodnom konaní ustálená na základe skutkového stavu, ktorý bol spoľahlivo preukázaný vykonanými dôkazmi. Vina odsúdeného bola bez najmenších pochybností potvrdená aj odvolacím súdom, ktorý uznesením sp. zn. 3To/41/2019 zo dňa 17.04.2019 zamietol odvolania odsúdeného a okresného prokurátora, pretože nezistil hmotnoprávne či procesné pochybenia v rozhodnutí o vine a treste odsúdeného a v konaní, ktoré mu predchádzalo.

Všetky produkované dôkazy boli v základnom konaní hodnotené súdom jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne, pričom tieto bez pochyb viedli k uznaniu viny odsúdeného zo žalovanej trestnej činnosti a k uloženiu úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky, pre výkon ktorého bol odsúdený zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Námietky odsúdeného v tomto konaní sú preto irelevantné, vznesené v snahe prehodnotiť ustálené okolnosti týkajúce sa jeho trestnej činnosti a na to nadväzujúce právne závery konajúceho súdu. Aj krajský súd je toho názoru, že navrhované dôkazy v kontexte už uvedeného nepredstavujú nový dôkaz v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý by mohol odôvodniť zmenu pôvodného súdneho rozhodnutia v otázke viny a trestu uloženého odsúdenému.

Vzhľadom na uvedené boli za dostatočne ozrejmene a dôkazne preukázané okolnosti, ktoré viedli okresný súd k záveru o absencii nových skutočností alebo dôkazov, súdu skôr neznámych, ktoré by sami o sebe alebo v spojení s inými dôkazmi a skutočnosťami mohli viesť k novej zmene výroku o vine alebo treste odsúdeným namietaných právoplatných rozsudkov pôvodného konania.

Pre úplnosť sťažnostný súd dodáva, že ním namietanou nezákonnosťou vykonania domovej prehliadky sa už zaoberal krajský súd v uznesení sp. zn. 5Tos/63/2022 zo dňa 11.07.2022, kde jasne vymedzil, že ide o okolnosť právnu, procesnú, nie však skutočnosť skutkovú, preto aj prípadná nezákonnosť vykonania domovej prehliadky sama osebe nemôže predstavovať dôvod pre povolenie obnovy konania. Nemožno opomenúť, že s námietkou spočívajúcou v tvrdení nezákonnosti vykonania domovej prehliadky sa vysporiadal aj okresný súd v základnom konaní s konštatovaním, že domová prehliadka bola vykonaná v súlade so zákonom, s čím sa v rámci odvolacieho konania stotožnil aj krajský súd. Samotný priebeh vykonanej domovej prehliadky ozrejmili aj príslušníci policajných orgánov, preto súd nemal o jej zákonnosti žiadne pochybnosti.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keď za týchto okolností okresný súd v napadnutom uznesení zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, postupoval správne, preto krajský súd sťažnosť odsúdeného A. C. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku)

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.